

Zo maar een Luttenaar

Voor het interview voor het juli nummer ben ik neergestreken bij een prachtig monumentaal gebouw aan de Dedemsvaartseweg Noord. Bij dit oude rentmeestershuis uit 1879 word ik vriendelijk ontvangen door Manon en Jurgen. Zij wonen hier samen met hun drie kinderen, Dagmar (8), Tessel (6) en Valentijn (3). Wij nemen plaats in de ruime tuin en genieten naast het lekkere weer van de vogelgeluiden die uit de omgeving klinken, dit terwijl de zon langzaam ondergaat.

Vertel eerst eens iets over jezelf.

Manon: Ik ben opgegroeid in Alphen aan de Rijn. Op mijn achttiende ben ik in Amsterdam gaan studeren. Hier volgde ik Europese studies. (Momenteel ben ik nog bezig met de deeltijdstudie kunstgeschiedenis.) Na mijn studie werd ik communicatieadviseur. Ik heb onder andere gewerkt bij het Marinemuseum en het Rijksmuseum. Later werkte ik op de Bataviawerf in Lelystad. Hier was ik hoofd van de Publieksafdeling, waar ik de leiding had over de vrijwilligers en een aantal medewerkers van de werf.

Jurgen: Mijn roots liggen in Nijverdal. Daarna ben ik in Tilburg economie gaan studeren, gevolgd door een studie psychologie in Amsterdam. Sinds 2003 ben ik psycholoog-onderzoeker en houd ik mij hoofdzakelijk bezig met het maken van toekomstadviezen voor o.a. bedrijven en scholen. Ik ontwikkel deze onderzoeken zelf en huur daarna mensen in om ze uit te voeren, zij werken vanuit huis (een medewerker verblijft zelfs regelmatig in China en werkt dan vanuit daar).

Hoe hebben jullie elkaar leren kennen?

Jurgen: Dat is een verhaal op zich. Ik was vroeger een fanatiek waterpolospeler. Toen wij met de nationale jeugdselectie voor een toernooi in Alphen aan de Rijn waren, werden wij ondergebracht bij gastgezinnen. De broer van Manon was daar ook en toen de vraag kwam of er voorkeur was, zei ik dat ik bij degene wou slapen die de mooiste zus had. Allen wezen meteen naar Mark en zo leerde ik zijn zus Manon kennen. Echter wij waren beide nog erg jong (15 en 17 jaar) en na dat weekend bleef het bij wat schrijvend contact. Totdat ik op mijn negentiende de telefoon pakte en haar opbelde voor een afspraak in Utrecht. Aldus geschiedde en vanaf die tijd zijn wij bij elkaar gebleven en al vlot samen gaan wonen in het centrum van Amsterdam.

Waarom zijn jullie naar Lutten verhuisd?

Manon: Zoals ik al zei, was ik werkzaam op de Bataviawerf . Ik wilde echter meer vrijheid om werk en gezin te combineren en ging op zoek naar een gelegenheid waar ik mijn passie , nl. een taartenwinkel, in praktijk kon brengen. Na een zoektocht, die ons steeds verder van Amsterdam leidde, kregen wij een tip van mijn zwager die opgroeide in Dedemsvaart, dat er een pand te koop was in Lutten. Een mooie gelegenheid om een bed and breakfast te beginnen waarbij het mogelijk was om de gasten te verwennen met eigengemaakte verse ontbijtjes e.d. Naast een mooi ruim pand is er een ruime tuin met tal van mogelijkheden.

Hoe is het geheel aangepast i.v.m. B&B ?

Manon: Het eerste jaar woonde ik met de twee oudste kinderen in Amsterdam. Jurgen verbleef door de week in Lutten om samen met een groep bouwvakkers het huis aan te passen naar ons idee. Wij probeerden het huis weer helemaal in de oude stijl terug te brengen en dat is gelukt. In 2008 was de grootste verbouwing achter de rug en zijn wij met z'n allen hier gaan wonen. Natuurlijk moest er nog wel het een en ander gebeuren.

Jurgen: Het was een hele klus, maar inmiddels is het huis zo ingericht dat er twee tweepersoonskamers zijn en twee familiekamers. Daarnaast hebben wij nog een zespersoons tuinhuis compleet ingericht met keuken. En het inrichten van het geheel is in handen van Manon. Zij heeft heel veel gevoel voor stijl en kleur.

Manon: De spullen halen wij overal vandaan, vooral uit Brussel en Antwerpen. Ook via Marktplaats zijn veel leuke dingen te vinden. Zo zoek ik van alles bij elkaar, brocante en antiek, en maak ik er een geheel van. Ik kijk altijd hoe de route van Jurgen eruit ziet en dan plan ik het zo dat hij dingen mee kan nemen. Als er iets aangepast of hersteld

moet worden, is dat een mooie klus voor hem. Voor de afwerking van de kamers en badkamers heb ik o.a. ook veel gebruik gemaakt van restpartijen, bv. tegels. Hiermee maak ik dan een eigen ontwerp.

Hoe kom je aan de naam Madame Lescaut?

Manon: Mijn moeder las een boek waarin de hoofdpersoon Manon Lescaut was. Zij dacht toen, als ik later een dochter krijg ga ik haar Manon noemen. In 2003 zijn Jurgen en ik ons eigen bedrijf Haas & Lescaut gestart. Toen wij ons huis aan het verbouwen waren, kwam een oom van Jurgen helpen en zei: "Het lijkt hier wel Frankrijk". En hij was niet de enige! Daarom hebben wij er een Franse draai aan gegeven en het Madame Lescaut genoemd.

Hoe bevalt het jullie?

Manon: Het runnen van een B&B is heel leuk. Tot nu toe zijn alle weekenden zo'n beetje bezet. Door de week is het wat rustiger, maar dat is niet erg, want ik moet ook tijd overhouden voor mijn gezin en andere dingen. Als wij gasten hebben, beginnen wij om 7.15 uur met de voorbereidingen van het ontbijt (Jurgen assisteert altijd in het weekend). Hiervoor koop ik allerlei verse streekproducten in. Die haal ik op verschillende adresjes, als het maar vers is. Daarnaast bied ik ook eigengemaakte producten aan, o.a. jam. Vanaf 8.30 uur kunnen de gasten ontbijten. Hiervoor kunnen zij terecht in de gezamenlijke ontbijtruimte.

Hebben jullie nog tijd voor hobby's?

Jurgen: Daar moet je tijd voor maken. Ik vind het leuk om bij het huis bezig te zijn, bv. tuinieren, verbouwen en restaureren. Daarnaast ben ik ook nog bezig met het verbouwen van een boot die wij gezamenlijk met mijn zus en zwager hebben. Ook vind ik het maken van beelden van keramiek leuk werk. Deze plaats ik dan in de tuin. Om mijn energie krijgt te raken, fiets ik met mijn buurman Henk Kosse door de omgeving. Hij weet allerlei leuke dingen te vertellen over de plaatsen in de buurt. Voor de buurtvereniging de Gouwebuurt ben ik actief als voorzitter van die club.

Manon: Naast het inrichten en de vormgeving van het huis, houd ik mij graag bezig met de tuin. Ook koken en bakken vind ik een leuke activiteit. Ooit hoop ik nog eens een eigen taartenbakkerij te beginnen. Verder houd ik mij graag bezig met kleding maken (patroontekenen). Binnen de buurt zit ik in de werkgroep de geschiedenis van de Gouwebuurt. Hierbij wordt van elk huis in onze buurt het verleden beschreven (zie www.gouwebuurt.nl). Verder ben ik nog lid van de raad van toezicht van stichting Welluswijs voor kinderopvang in Hardenberg e.o.

Wat zijn jullie toekomstplannen?

Manon: Mijn hart ligt nog steeds bij het maken van taartjes. Ik hoop in de toekomst hiermee iets te kunnen voor catering of een theetuin of voor high tea bij ons thuis. Omdat wij ook erg van zeilen houden, hopen wij ooit nog eens een wereld zeiltocht te kunnen maken. En een bezoek aan onze oud au pair Gene Rose uit de Filippijnen staat ook nog op het wensenlijstje.

Jurgen: Daarnaast hoop ik nog een boomhut te gaan bouwen in onze tuin. Hier kunnen dan ook gasten verblijven.

Missen jullie het leven in de stad?

Manon: Het leven op het platteland bevalt ons heel goed. Iedereen neemt de tijd voor je. Het noaberschapgevoel is bij ons in de buurt erg groot en het brengt een hoop gezelligheid met zich mee. En natuurlijk de ruimte en de natuur, met al die prachtige vogelgeluiden.

Jurgen: Wij gaan geregeld nog even terug naar de stad (Amsterdam, maar ook steden als Antwerpen en Brussel) om wat stadslucht bij te tanken. Daarna zoeken wij de rust van het platteland weer op.

Hiermee sluit ik het prettige gesprek af, terwijl de verschillende tuinlichtjes de werkstukken, die hier en daar uitgesteld staan rond het huis, prachtig beschijnen. Ik kan mij voorstellen dat de gasten hier een prima verblijf hebben. Een prachtige, ruime accommodatie en een zeer vriendelijke gastvrouw en gastheer.

Het is de moeite waard om eens een kijkje te nemen op hun website, www.madamelescaut.nl